

gebied, dr. Gero Reuter, kregen dr. van den Berg en Thoden van Velzen te horen dat Seyss-Inquart bijzonder ontstemd was. Wel vond Reuter Seyffardts Legioen 'eine lächerliche Geschichte': 'die willen pas eind augustus vertrekken en dan is de oorlog daar al lang voorbij'¹, maar daarom nam de Reichskommissar de zaak niet minder hoog op. Dr. van den Berg suggereerde daarop dat de Duitsers de medische voorraden van het Franse leger die zij in '40 in het zuiden van ons land aangetroffen en aan het Rode Kruis afgestaan hadden, alsnog als oorlogsbuit ten behoeve van het Legioen zouden vorderen; tegen Thoden van Velzen zei hij dat vooral niet méér mocht worden gegeven – vervolgens ging hij met vakantie. Van Lynden kwam terug en onder diens voorzitterschap moest het bestuur zich op 25 juli opnieuw over de gehele zaak beraden. Ter tafel lag een formeel bevel van Seyss-Inquart die medewerking eiste aan een ambulance 'voor het Legioen'; ter tafel lag óók een mededeling van Verwey dat het gehele college van secretarissen-generaal voorstander was van het zenden van een ambulance 'naar het oostelijk front', plus een bericht van prof. François, volkenrechts-adviseur van het college, dat tegen uitzending van een ambulance 'naar het oostelijk front' geen volkenrechtelijke bezwaren bestonden.

Het bestuur zwichtte voor Seyss-Inquarts bevel: met van Tuyll als enige tegenstemmer verklaarde het zich tot medewerking aan de ambulance van het Vrijwilligerslegioen bereid. En het bleef niet bij het afstaan van de gevorderde Franse goederen ter waarde van f 75 000: ruim f 25 000 aan medicamenten werd er aan toegevoegd en generaal Seyffardt ontmoette, schreef hij later, 'von Anfang August in Dr. Offerhaus einen vorzüglichen Mitarbeiter für die Zusammenstellung eines Feldlazarets.'²

★

Met name van de exploitatie van de Oekraïne, het befaamde gebied van 'de zwarte aarde', stelden de Duitsers zich veel voor: het moest een van de 'graanschuren' worden van het nieuwe Europa. Zij voorzagen dat zij er een tekort zouden hebben aan leidende krachten. Derhalve was in Berlijn een naamloze vennootschap opgericht, de *Ostdeutsche Landbewirtschaftungs-*

¹ C. van den Berg: 'Over het Nederlandse Rode Kruis gedurende de bezetting en in het bijzonder over de medewerking, verleend aan de geneeskundige dienst van het 'Vrijwilligerslegioen Nederland'' (1972), p. 4 (Doc II-681, d-16). ² H. A. Seyffardt: 'Bericht', p. 17. De 'ambulance' is in de lente van '42 naar het oostelijk front vertrokken. Het gehele personeel (louter mannen, voor de artsen onder hen had het Medisch Front van de NSB gezorgd) werd door Seyffardt op Hitler beëdigd.